

[Bundvad.]

ligeledes binder udover den dato, de er givet for. Den begrundelse, der her er anvendt, er ganske den samme, som findes i de konservatives og i venstres forslag, og derfor kan jeg slet ikke forstå, at man skyder så hårdt i den anledning.

Man vil ikke gå ind for dette forslag. I stedet for skal folk — således som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde — løse deres egne problemer, og så taler man om privat forsikring i stedet for om den i forslaget omtalte præmie. Jeg vil gerne ligesom den højtærede finansminister sige, at med hensyn til den præmieordning, som er foreslået, er der kun en enkelt afvigelse, nemlig ved udregningen af grundbeløbet, idet der er trukket 1 000 kr. fra i regeringens forslag, mens dette fradrag ikke findes i det konservative forslag. Men det er bygget op efter fuldstændig det samme princip, og hvis man vil slå op i betænkningen side 147, kan man der læse sig til, at de konservatives forslag skulle dækkes ved en særlig præmie på $1\frac{1}{4}$ pct. af indtægten efter visse fradrag.

Nu kritiserer man ordningen skarpt, og jeg kan sige i tilslutning til det, den højtærede finansminister sagde, at så må vi jo overveje, om vi kan opretholde det tilbud, vi her har givet, om ikke den almindelige skatte- og afgiftsvej faktisk var bedre. Det var jo et tilbud, som ikke blev modtaget. Løvrigt kører man nu — trods det, at man fra konservativ side har været med til at droppe forsikringstanken — påny op med privat forsikring med henvisning til, at direktør Børge Sørensen mener at have kunnet beregne sig til, at det for unge vil være meget, meget billigere at tegne privat forsikring.

Jeg mener, det ærede medlem hr. Poul Møller bruger forkerte tal. Naturligvis forlanger jeg ikke, at han skal stå inde for, hvad en anden har beregnet og anvendt, men han anvendte nogle tal selv — som jeg ganske vist ikke har kunnet læse i fortrykket, fordi dette endnu ikke foreligger, men som jeg kan læse i „Dagens Nyheder“ —

og deraf fremgår det, at den skattepligtige indkomst på 10 000 kr. skal betale 132 kr. i skat de to første år for at opnå 408 kr. Det er ikke rigtigt. Hvis man slår op i tabellerne i forslaget, ser man, at det forholder sig anderledes. Man regner med 132 kr. som det første års bidrag, men når fradragsreglerne derefter virker ind, kommer det til at virke helt anderledes. Man bør, hvis man vil vurdere tingene, i det mindste bruge de rigtige tal. Det samme må jeg også sige om direktør Børge Sørensen; han regner med 400 kr. i to år, men disse tal er ingen steder nævnt; han regner med bidrag, før der er trukket fradrag fra, og ikke med de faktiske udgifter for vedkommende familie.

Dertil kommer jo, at vi ikke kan få at vide, på hvilket grundlag den forsikring, der arbejdes med, er udregnet. Der siges, at den, der har 10 000 kr. i skattepligtig indkomst om året, ved at bruge 400 kr. til privat forsikring kan opnå 3 000 kr. årlig, når han bliver gammel, d. v. s. om 35—40, måske 47 år, mensens efter forslaget en mand med 10 000 kr.s indtægt skal betale 400 kr. årlig, siger man — og det er altså forkert — for at få 1 500 kr. Hvilket aktuar-mæssigt grundlag har man anvendt? Jeg har på et møde spurgt derom, men fik det ikke oplyst. Nu spørger jeg her, da det ærede medlem hr. Poul Møller har brugt tallene. Jeg lyttede meget opmærksomt til en vending om helårsbeskæftigede på under 55 år. Hvad betyder nu det i en aktuar-mæssig beregning? Det var interessant at få det at vide. Jeg tror godt, jeg kan sige lidt om det uden at have tallene. Det betyder faktisk, at man regner på den måde, at vedkommende tegner individuel forsikring for sig selv og lader den løbe i 42—47 år og opnår 3 000 kr. Men hvis vi følger forslaget og skærer alle, skal vi sige halv-gamle — jeg beder undskyldte udtrukket — fra, de skal ingenting have, ikke en øre, og vi skærer alle dem fra, der ikke kan betale folkepensionsbidrag, fordi de har for små indkomster, de skal heller ingenting have,